

ARREST VAN HET HOF
VAN 6 DECEMBER 1984 ¹

SA Biovilac NV
tegen Europese Economische Gemeenschap

„Niet-contractuele aansprakelijkheid van de Gemeenschap voor onwettig of eventueel ook onwettig handelen — verkoop van magere-melkpoeder tegen verlaagde prijs”

Zaak 59/83

Samenvatting

1. *Beroep tot schadevergoeding — Op handen zijnde en voorzienbare schade — Vaststelling van aansprakelijkheid van de Gemeenschap — Beroep bij het Hof — Toelaatbaarheid*
(EEG-Verdrag, artikel 215)
2. *Landbouw — Gemeenschappelijke ordening der markten — Melk en zuivelprodukten — Voorraden magere-melkpoeder — Maatregelen tot verlaging van voorraden — Gedeeltelijke ondoeltreffendheid — Invloed op wettigheid — Afwezigheid*
(EEG-Verdrag, artikel 39, lid 1; verordeningen van de Commissie nrs. 1753/82 en 2923/82)
3. *Landbouw — Gemeenschappelijke ordening der markten — Discriminatie tussen producenten of verbruikers — Toekenning van steun voor magere-melkpoeder en niet voor wei — Verschil in behandeling objectief gerechtvaardigd — Afwezigheid van discriminatie*
(EEG-Verdrag, artikel 40, lid 3, sub 2)
4. *Niet-contractuele aansprakelijkheid — Normatief handelen — Onwettig en wettig handelen — Aansprakelijkheid van Gemeenschap — Voorwaarden — Abnormale schade*
(EEG-Verdrag, artikel 215, tweede alinea)

1. Artikel 215 EEG-Verdrag staat niet in de weg aan een beroep bij het Hof, waarin de Gemeenschap aansprakelijk wordt gesteld voor op handen zijnde en met voldoende zekerheid voorzienbare schade, zelfs niet wanneer de

schade nog niet nauwkeurig kan worden becijferd.

2. Ook al is het slechts ten dele gelukt de doelstelling van het verzekeren van een redelijke levensstandaard voor

¹ — Procestaal: Duits.

- de landbouwproducenten in overeenstemming te brengen met het doel van de stabilisatie van de markten, dat de Commissie voor ogen stond bij het vaststellen van de maatregelen om de voorraden magere-melkpoeder weg te werken, kan daaruit toch niet worden afgeleid dat de regeling van de Commissie wat betreft artikel 39 EEG-Verdrag onwettig was, aangezien de wettigheid van een regeling slechts kan worden aangetast wanneer een maatregel kennelijk ongeschikt is om het daarmee nagestreefde doel te bereiken.
3. Het in artikel 40, lid 3, sub 2, EEG-Verdrag neergelegde discriminatieverbod staat, als bijzondere uitdrukking van het algemene gelijkheidsbeginsel, niet eraan in de weg dat vergelijkbare situaties verschillend worden behandeld, wanneer dit verschil in behandeling objectief gerechtvaardigd is. Het kan derhalve niet als discriminatie worden beschouwd dat wel steun wordt toegekend voor magere-melkpoeder, dat een marktondersteunend element in de markt voor melk en zuivelpoeder vormt, terwijl die steun niet wordt toegekend voor wei, dat een bij de kaasbereiding verkregen afvalprodukt is dat moet worden verwijderd.
4. De vordering tot schadevergoeding wegens onwettig normatief handelen krachtens artikel 215 EEG-Verdrag kan alleen worden toegewezen, wanneer de door de verzoeker gestelde schade de grenzen van het economisch risico, verbonden aan de activiteiten in de betrokken sector, overschrijdt. A fortiori zou deze regel moeten gelden wanneer in het gemeenschapsrecht een aansprakelijkheid voor wettig handelen zou worden erkend.

In zaak 59/83,

SA BIOVILAC NV, te Leuze (België), vertegenwoordigd door H. G. Kemmler, B. Rapp-Jung en A. Böhlke, advocaten te Frankfurt am Main, bureau houdende te Brussel, Wetstraat 223-225, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van E. Arendt, advocaat aldaar, Rue Philippe-II 34 B,

verzoekster,

tegen

EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP, vertegenwoordigd door de Commissie, op haar beurt vertegenwoordigd door J. Sack, lid van de juridische dienst van de Commissie, als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij O. Montalto en M. Beschel, leden van de juridische dienst van de Commissie, Bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

verweerster,

betreffende een beroep tot schadevergoeding krachtens artikel 215, tweede alinea, EEG-Verdrag,